دورنما

۱ پاورقی

خاطرات یک دیپلمات

۱۲ روایت گمشده

فاروق الشرع / وزیر خارجه سابق سوریه
مترجم: حسین جابری انصاری

پناه گرفتن در سنگر قطعنامه‌ها

همکلاسی‌های فلسطینی من فکر می‌کردند اقامت آنها در «درعا»، چندان طولانی نخواهد شد، حتی یکی از آنها تا کلاس‌های راهنمایی، این جمله پدرش را تکرار می‌کرد که وقتی در کامیونی پر از کودکان و زنان و پتوها، سوار شده بود که آنها را از محل تولدشان در «فلسطین»، منتقل می‌کرد به اعضای خانواده‌اش گفته بود، ظرف چند روز نه بیشتر، به روستایشان باز خواهند گشت. «محمود عرب»، آواره فلسطینی و همکلاسی من در مدرسه؛ شب آخری را که در «فلسطین»، آکنده از وحشت و انفجار ها گذرانده بود، برایم تعریف و هر بار تأکید می کرد، آنها به «فلسطین» باز خواهند گشت. از آن پس کار من این شده بود که بررسی و تأمل کنم چه اتفاقی [در فلسطین] افتاده و بخوانم و بپرسم چرا و چگونه این اتفاق، افتاده است. بعدها بسیار درباره تسلیحات خراب شده و ذخایر زنگ زده در انبارهای ارتش «مصر» در ایام حکومت پادشاهی و شایعاتی ازعدم صدور فرمان [جنگ] شنیدیم و اینکه حکومت «نوری سعید» [نخست‌وزیر وقت عراق] به [سپاهی از] ارتش «عراق» که به سمت «فلسطین» پیش رفته، دستور داده بود، ادامه رویارویی در «فلسطین» را متوقف کند. جمله [با لهجه عراقی] «دستوری در کار نیست» [: ماکو اوامر]، عبارتی بود که از همان وقت میان مردم پخش شد. [تکلیف] ارتش خوب آموزش دیده «اردن» توسط انگلیسی‌ها به فرماندهی «گلوب پاشا»، که جنگ به نام ارتش‌های عرب به آن واگذار شده بود نیز [روشن است، زیرا] پادشاه اردن، بعدها دانست که پیوند «گلوب پاشا»، در درجه نخست با تاج سلطنتی «بریتانیا» و نه تاج سلطنتی هاشمی [اردن] بوده است، و از این رو اقدام به عزل وی کرد، اما پس از آنکه شمشیر نکبت بار [اشغال فلسطین] فرود آمده و بر عزل او پیشی گرفته بود.

در واقع رویارویی میان فرماندهان ارتش‌هایی بود که بخش اعظم قدرت خود را از «بریتانیای کبیر» می‌گرفتند؛ دولتی که با تصمیم «جامعه ملل» به عنوان قیم «فلسطین»، میدان رویارویی، تعیین شده بود و کشورهای عربی که نقشه آنها در «پاریس» و «لندن» بر اساس قرارداد سری «سایکس - پیکو» (۱۹۱۶) و «اعلامیه بالفور» (۱۹۱۷) و «کنفرانس سان ریمو» (۱۹۲۰) ترسیم شده بود. [بریتانیایی که به عنوان قیم فلسطین] در سال ۱۹۴۷، زمینه‌های ایجاد دولت «اسرائیل» بر سرزمین «فلسطین» را با موافقت دولت‌های بزرگ پیروز شده در برابر نازیسم [در جنگ جهانی دوم]، و در صدر آنها «ایالات متحده امریکا»، فراهم آورد. مراجع بریتانیایی تأیید می‌کنند، که «انگلستان»، دولت قیم «فلسطین» از سوی «جامعه ملل» - در فاصله سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۴۸ - در پایان قیمومت خود بر «فلسطین»، برخوردار از همراهی و تشریک مساعی جدی «ایالات متحده امریکا»، کلیدهای این سرزمین را به رهبران سازمان‌های یهودی تحویل داد. «بریتانیا»، فرودگاه‌ها و هواپیماها و بنادر و پادگان‌های نظامی خود را در «فلسطین»، در اختیار یهودیان قرار داد و آنچه برای اعراب «فلسطین» باقی گذاشت، اعم از آنها که آواره شدند و آنها که در این سرزمین باقی ماندند، پناه بردن به قطعنامه‌های «سازمان ملل» بود که با توافق ضمنی اعضای بزرگ آن [کشورهای عضو دائم شورای امنیت]، قرار شد از فصل ۷ «منشور ملل متحد» برای بازگرداندن همه حقوق سلب شده فلسطینیان از سال نکبت تا هم اینک، استفاده نشود.

۲ پاورقی

خاطرات ۴۵۳ روز حضور در کاخ سفید

۲۰۲ اتاقی که در آنجا اتفاق افتاد

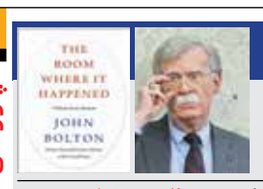

جان بولتون / مشاور امنیت ملی سابق ترامپ / مترجمان: مسعود میرزایی و بهجت عباسی

نبود طرح‌های جایگزین

گوایدو ساعت ۹ صبح به پل بین‌المللی تیندیتاس در مرز کلمبیا رسید و آماده عبور از مرز شد. در طول روز مدام گزارش می‌شد که او خود را آماده عبور از مرز می‌کند اما این اتفاق بدون ارائه توضیحی واقعی رخ نداد. در حقیقت این عملیات به‌سادگی شکست خورد و البته موارد استثنایی هم وجود داشت که در برخی از مناطق مرزی، افراد داوطلب تلاش می‌کردند کمک‌ها را از مرز عبور دهند؛ آنها در مرز برزیل توانستند کمک‌ها را عبور دهند اما در مرز کلمبیا موفق نشدند. پمون‌ها همچنان تهاجمی بودند و بزرگترین فرودگاه منطقه مرزی ونزوئلا و برزیل را محاصره و تعداد بیشتری از نیروهای گارد ملی را دستگیر کردند. اما بین اعضای کلکتیووس (شبه نظامیان دولتی وفادار به مادورو) و برخی از یگان‌های گارد ملی درگیری‌هایی روی داد و خشونت علیه افرادی که تلاش می‌کردند از مرز عبور کنند افزایش یافت و در مقابل سطح کمک‌هایی که باید از مرز عبور می‌کرد، کاهش پیدا کرد. اعتراض‌های گسترده‌ای در شهرهای مختلف ونزوئلا برنامه‌ریزی شده بود تا همزمان با ورود کمک‌های انساندوستانه برگزار شود. از جمله یک تجمع اعتراضی در مقابل پایگاه نظامی «لا کارلوتا» در کاراکاس برگزار شد و جمعیت معترض تلاش کردند نظامیان را برای فرار کردن قانع کنند که متأسفانه این تلاش آنها موفقیتی در پی نداشت.

تا پایان روز شنبه، فکر می‌کردم که گروه مخالفان دولت پیشرفت چندانی نداشته است. از این که ارتش بویژه در سطح مقامات عالی رتبه، با فرارهای بیشتر، واکنشی از خود نشان نداد ناامید شده بودم. از این متعجب بودم که چرا گوایدو و کلمبیا، هنگامی که شبه نظامیان و دیگران مانع ورود محموله‌های کمک‌رسانی شدند و کامیون‌ها را روی پل مرزی به آتش کشیدند، طرح‌های جایگزینی را برای اجرا نداشتند. مسائل عجیب و غریب و بی‌ارتباط به هم به نظر می‌رسیدند. آیا این به خاطر فقدان برنامه‌ریزی و عدم طراحی پیش‌بینی‌های لازم بود یا این وضعیت به‌دلیل عدم برخورداری از شجاعت لازم و از دست رفتن کنترل اوضاع روی داده بود. در آن لحظات نمی‌توانستم فوراً درباره دلایل این اتفاقات نظر قطعی بدهم، اما اگر اوضاع در روز بعد بهتر نمی‌شد یا گوایدو به کاراکاس باز نمی‌گشت، نگران‌تر می‌شدم.

ما می‌شنیدیم که احساس غالب در بین ونزوئلایی‌ها این است که اتفاقات روز شنبه نوعی پیروزی و موفقیت برای گوایدو بوده است؛ موضوعی که به نظر من زیادی خوشبینانه بود. سپس گزارش‌هایی به ما رسید که نشان می‌داد گمانه زنی‌هایی وجود دارد که کلمبیایی‌ها قبل از هرگونه تلاشی برای عبور محموله‌ها از مرز نگران این موضوع شده‌اند که درگیری در مرزها ممکن است آنها را به جنگ با ونزوئلا بکشاند. ارتش کلمبیا بعد از سال‌ها مبارزه با قاچاقچیان مواد مخدر و شورشیان در داخل این کشور، آمادگی ورود به یک جنگ متعارف با نیروهای مسلح مادورو را نداشت. آیا کسی این موضوع را تا روز شنبه نفهمیده بود؟ گوایدو تا اواسط بعد از ظهر آن روز در بوگوتا، پایتخت کلمبیا بسر می‌برد و خود را برای نشست روز دوشنبه گروه لیما آماده می‌کرد. من هنوز هم ایده اولیه عبور گوایدو از مرز را قبول نداشتم چه برسد به این که او بخواهد چند روز را در کلمبیا بگذراند. این امر باعث شد مادورو بهانه‌ای برای تبلیغ علیه گوایدو پیدا کند و بگوید که او به‌دنبال کمک گرفتن از دشمنان سنتی ونزوئلا است.

یواس‌ای‌تودی (امریکا):

راست‌های افراطی یا همان تروریست‌های سفیدپوست سعی می‌کنند با استفاده از نمادهای مذهبی شمار بیشتری از افراد را جذب خود کنند. علت اینکه آنها در حمله ۶ ژانویه به ساختمان کنگره امریکا از صلیب‌های بزرگ استفاده می‌کردند، همین است. اما محققان می‌گویند، هیچ ارتباطی بین این افراد و کلیساها مشاهده نشده است.

فیگارو (فرانسه):

سارکوزی در پرونده فساد مالی به زندان محکوم شده و هیچ شکی نیست که سیاستمداران نباید از سختگیری‌های قانونی در امان باشند. اما مسأله این است: چه کسی به قدرت قضایی چنین توانی را داده است و اینکه آنها تا چه حد مجاز به مجازات مقامات هستند و چه کسی درباره خود آنها قضاوت خواهد کرد.

دیلی صباح (ترکیه):

این هفته سالگرد کودتای ۱۹۹۷ ترکیه بود. مداخله جویی‌های نظامیان در امور سیاسی یکی از تهدیدهای معنادار همیشگی علیه روند دموکراسی در هر گوشه‌ای از جهان است. فرقی هم نمی‌کند چنین رخدادهایی که از آنها به‌عنوان کودتا یاد می‌شود، درچه کشوری رخ دهد؛ میانمار باشد یا ترکیه.

نرمش سیاستمدارانه «بایدن» در برابر عربستان

زهره صفاری/ موضع دولت «جو بایدن» در قبال اتهام ولیعهد سعودی در پرونده «جمال خاشقجی» گرچه مورد انتقاد بسیاری قرار گرفت اما سرانجام نتوانست امریکا را برای تغییر سیاست در قبال خاندان سعودی متقاعد کند و«جو بایدن» و مشاورانش این تصمیم را گام به گام به جهان القا کردند.

به گزارش «سی ان بی سی»، رئیس جمهوری امریکا که یکی از وعده‌های کاندیداتوری‌اش مجازات عاملان قتل «جمال خاشقجی» ستون‌نویس واشنگتن پست و منتقد سعودی بود، پس از آنکه دولتش گزارش امنیتی این قتل را با جزئیات بیشتر فاش کرد و «بن سلمان» را با استناد به شواهد، متهم ردیف اول در این جنایت شناخت، نتوانست در موضع عمل، وعده مجازات را محقق کند. بنابراین «آنتونی بلینکن»، وزیر خارجه او در بیانیه ای اعلام کرد که امریکا نمی تواند روابط با عربستان را به خاطر این مجازات نادیده بگیرد. در حالی که سیل انتقادات روانه واشنگتن شده بود، یک روز بعد «بایدن» اعلام کرد که جزئیات روابط با عربستان در بیانیه روز دوشنبه اعلام خواهد شد. اما انتشار این بیانیه یک روز بعد از کاخ سفید به وزارت خارجه محول شد و در نهایت سخنگوی این وزارتخانه در برابر خبرنگاران ایستاد و اعلام کرد بیانیه دومی وجود ندارد و شرایط همانی است که «بلینکن» روز جمعه اعلام کرده است.

«ند پرایس» روز دوشنبه در حالی که از تحریم‌ها علیه اشخاص حقیقی و حقوقی مرتبط با قتل خاشقجی خبر داد، گفت: «امریکا رفتار آتی عربستان سعودی را زیر نظر داشته و انتظار می‌رود ریاض نیز در بحث حقوق بشر تجدیدنظرهایی داشته باشد. ما در تلاشیم روابط امریکا و عربستان را در مسیر درست قرار دهیم.» به نوشته «رویترز»، اما اینکه در این فهرست نامی از ولیعهد سعودی نیست گروه‌های حقوق بشری را به واکنش واداشت و این سؤال را مطرح کرد که آیا «بایدن» برخلاف تعهداتش اولویت‌های سیاست خارجی را به مسائل حقوق بشری ارجح دانسته است.

پرایس افزود: «ما سعی داریم مباحث سیستماتیک در پس این جنایت را کشف کنیم. ما عربستان را برای لغو محدودیت‌ها علیه فعالان سیاسی دربند متقاعد کرده‌ایم.» این در حالی است که وزارت خارجه امریکا از بیان جزئیات اسامی ۷۶ تحریم شده سعودی امتناع کرده است: «انتخاب‌های آتی عربستان روابط با ریاض را جهت می‌دهد. به همین خاطر نیز ما از اصلاح و نه قطع روابط صحبت می‌کنیم.»

در همین حال «ین پسکی»، سخنگوی کاخ سفید نیز در پاسخ به انتقادات اعلام کرد واشنگتن هر زمان لازم بداند «محمد بن سلمان» را تحریم خواهد کرد: «قرار دادن نام بن سلمان برای تحریم، نفوذ امریکا در ریاض را بشدت تحت تأثیر قرار می‌دهد.»

«فرد رایان»، کارشناس واشنگتن پست معتقد است: «بایدن برخلاف وعده‌هایش، به حاکم مستبدی که ارزش‌های استراتژیک امریکا را نیز زیر سؤال برده، مجوز اختصاصی آزادی پس از قتل داده است.» اما یک مقام ارشد امریکایی به «ان بی سی» نیوز گفت: «اصلاح روابط با عربستان سعودی از ۲۰ ژانویه آغاز شده و همچنان ادامه دارد و وزارت خارجه قرار بود جزئیات بیشتری در این باره فاش کند و بیانیه جدیدی در کار نبود.» به باور کارشناسان کاخ سفید قصد بازنگری در روابط با عربستانی را دارد که بشدت به دولت «دونالد ترامپ» نزدیک بود؛ بازنگری که به نظر می‌رسد بیش از هر چیز بن سلمان را نشانه گرفته است. به طوری که «بایدن» در چند هفته اخیر با وجود جایگاه خاص ولیعهد سعودی در عربستان اعلام کرد او را به عنوان همتایش قبول نداشته و تنها با ملک سلمان گفت و گو خواهد کرد.

■ **راز افشاگری امریکا**

پس از انتشار گزارش قتل «جمال خاشقجی» توسط دولت «بایدن»، علت نگرانی‌های «بن سلمان» از شکست «دونالد ترامپ» تا حدودی بر همگان روشن شد. به نوشته «فرانس ۲۴»، گرچه واکنش امریکا و به نوعی گذشت واشنگتن از ولیعهد سعودی هم برای بن سلمان و هم حامیان حقوق بشر شوکه کننده بود اما آنچه مسلم است اعتبار دیپلماتیک شاهزاده ۳۵ ساله عربستان در خاورمیانه را بشدت تحت تأثیر قرار داد و تلاش‌های بن سلمان برای ترمیم این چهره تخریب شده را با کنار گذاشتن او از مذاکرات مستقیم به بن بست دوباره هم تکرار شود. در این زمینه اغلب چین را به عنوان یک مدل مطرح می‌کنند. اما سال‌ها طول کشید تا بتوانند به مدلی دست یابند که درست کار کند و نتیجه لازم را بدهد. روسیه در آن زمان به اصلاحات تدریجی در اقتصاد نیاز داشت نه شوک درمانی. اما در دهه ۱۹۹۰ رادیکال‌ها به برتری رسیدند و در نهایت روسیه و شهروندانش بهای آن را پرداختند.

■ آیا روسیه به پرسترویکای دیگری نیاز دارد؟ آیا ممکن است چنین چیزی دوباره رخ دهد؟ و اگر بله آیا روسیه آماده چنین چیزی هست؟

البته که تغییرات لازم است. مهم نیست این تغییرات را چه بنامیم؛ اصلاحات یا پرسترویکا، این تغییرات فرایندی هستند که کشور را در مسیر یک زندگی عادی و مناسب برای همه مردم هدایت می‌کنند. ایجاد اصلاحات هرگز آسان نیست. بویژه وقتی در شرایط یک پاندمی هستیم. اما معتقدم مردم منتظر هستند تا تغییراتی ایجاد شود.

■ در چند سال اخیر شاهد ساخت و اکران چند مستند از شما توسط «ورنر هرتزوگ»، «ویتالی مانسکی» و همچنین تئاتر ملل بوده‌ایم. آیا خودتان آنها را دیده‌اید؟ از اینکه نقطه تمرکز یک کار ادبی و یا سینمایی بودید، چه حسی دارید؟ بیشتر ترجیح می‌دهید کاراکتر این کارها باشید یا یک سیاستمدار؟ در فیلم «مانسکی» بسیار به اشعار «پوشکین» اشاره می‌کنید. از علایق ادبی و سینمایی‌تان بگویید و اینکه به چه کتاب‌هایی علاقه‌مند هستید.

بله من هم این فیلم‌ها و نمایشی را که گفتید دیده‌ام و از علاقه عموم مردم به آنها خبر دارم. احتمالاً این نشانه‌ای از علاقه این کارها به پرسترویکا و شخص من است. اگر اینطور است، خوشحال هستم. مردم باید بدانند که پرسترویکا چه بود. این درست همان عنوانی است که من چند سال پیش برای کتابم انتخاب کردم: «ادراک پرسترویکا». قرار است بزودی نیز کتاب دیگری را که شامل مجموعه نامه‌هایی است که از سراسر کشور و یا خارج از کشور به من رسیده بود، منتشر کنم. این کتاب نیز «ادراک گورباچف» نام دارد.

متاسفانه در حال حاضر برنامه‌ای برای تماشای نمایش و یا فیلمی ندارم. وقتی من و همسرم رایسا جوان بودیم هرگز هیچ فرصتی را برای رفتن به سینما و تئاتر و یا مطالعه کتاب‌های جدید و صحبت درباره آنها از دست نمی‌دادیم. اما آنچه که از زمانی که یک پسربچه بودم، آموختم، همیشه با من است. ترانه‌های فولکلور روسیه و اوکراینی. ادبیات کلاسیک روسیه. پوشکین و لرمانتف. «در جاده به تنهایی راه می‌روم....» من هنوز هم رمان «چگونه فولاد آبدیده شد» اثر نیکولای استراوسکی را تحسین می‌کنم و همواره به یاد افرادی از نسل خودم مثل چنگیز آیتماتف، اولگ یفرموف، آرمن ژیگارخانیان و دیگر نویسندگان و بازیگران و کارگردانان کشورم هستم.

Reuters

مصاحبه با «میخائیل گورباچف» به بهانه ۹۰ سالگی‌اش

بزرگترین دستاوردم، آزادی مردم بود

مترجم: بنفشه غلامی

«میخائیل گورباچف»، اولین و آخرین رئیس جمهوری اتحاد جماهیر شوروی، دیروز ۹۰ ساله شد. خبرگزاری روسی «تاس» به همین بهانه به سراغ او رفته و از او درباره دستاوردهایش در زندگی و بویژه در دوره‌ای که ریاست جمهوری اتحاد جماهیر شوروی را در دست داشت و همین طور دغدغه‌ها و مشغله‌های کنونی‌اش پرسیده است.

■ بزرگترین دستاوردی که در زندگی خود داشتید، چیست؟

پرسترویکا و البته تمام چیزهایی که به دنبال داشت. من هنوز هم معتقدم که پرسترویکا، نیازی بود که باید سریع برآورده می‌شد و ما در مسیر درستی حرکت کردیم. بزرگترین دستاورد من در داخل کشورم این بود که مردم به آزادی رسیدند و نظام دیکتاتوری پایان گرفت. این دلیلی بر آن است که چرا در آگوست ۱۹۹۱، طرحی که برای کودتا وجود داشت، شکست خورد. در سیاست خارجی نیز بزرگترین دستاوردم، پایان جنگ سرد و کاهش تسلیحات هسته‌ای بود.

■ اگر ممکن بود بتوانید چیزی را در زندگی خود تغییر دهید یا در برخی تصمیماتی که داشتید، تجدیدنظر کنید، چه چیزی را تغییر خواهید داد؟

من در زندگی شخصی و زندگی سیاسی‌ام تصمیماتی مهم و اساسی گرفته‌ام که نمی‌خواهم هیچ کدام آنها را تغییر دهم. در عالم سیاست چیزهای زیادی بودند که زوایای آنها اکنون روشن‌تر از قبل است. برخی گام‌ها اشتباه بودند. مثلاً می‌دانم که بسیاری از من به دلیل اینکه بیش از حد به دیگران اعتماد می‌کنم، انتقاد می‌کنند. اما اگر به مردم اعتماد نمی‌کردم، پرسترویکا هرگز شروع نمی‌شد. و البته بخاطر گلاسنوست (شفافیت) هم بسیار مورد انتقاد هستم. اما واقعیت آن است که بدون گلاسنوست هرگز هیچ تغییری در کشور رخ نمی‌داد.

■ به «مارگارت تاچر» لقب «بانوی آهنین» را داده بودند و «آندری گرومیکو» را «آقای نه» می‌نامیدند. دوست دارید شما را چه بنامند؟

این برچسب‌ها خیلی دقیق نیستند. به نظر من بهتر است به این نوع لقب دادن‌ها فکر نکنیم.

■ این واقعیت را که در یک زمان بسیار خاص و دراماتیک، رئیس دولت، رئیس کا.گ.ب، وزیر دفاع و بسیاری دیگر در یک رویارویی غیرمستقیم سیاسی، علیه شما موضع گرفتند، چگونه می‌بینید؟ چرا این افراد ترجیح می‌دادند، چیزی را که به آن کمیته دولتی در شرایط اضطراری می‌گفتند، تشکیل دهند؟

مرتجعین همیشه در رویارویی‌های مستقیم سیاسی می‌بازند. کسانی که شما به آنها اشاره کردید، فرصت‌های زیادی داشتند تا به طور مستقیم وارد جدل شده و آشکارا به نقد بپردازند. اما آنها ترجیح دادند مرتکب جرم کودتا شوند. این چیزی است که در لایحه کیفرخواست آنان نیز توسط دادستانی مورد تأیید قرار گرفت. اما چون این افراد وارد معامله با مقامات شدند، هرگز محاکمه‌ای انجام نشد.

■ برخی تاریخ نویسان معتقدند که پرسترویکا به دلیل فقدان هماهنگی بین اصلاحات اقتصادی و سیاسی، نتوانست به اهدافی که می‌خواست دست یابد. آیا شما هم به چنین چیزی اعتقاد دارید؟

بدون اصلاحات سیاسی هرگونه تلاشی برای اصلاحات اقتصادی در باتلاق شنی بوروکراسی محکوم به نابودی است. این روند قبلاً هم در تاریخ ما روی داده بود و می‌توانست

AP

■ آیا امروز فرصتی برای ترمیم اتحاد جماهیر شوروی هست؟ و آیا چنین تلاشی ارزش آن را دارد؟

همیشه گفته‌ام. اتحاد جماهیر شوروی می‌توانست باقی بماند اگر مدرنیزه می‌شد و دست به اصلاحاتی می‌زد تا جمهوری‌های وابسته به آن صاحب حقوقی بیشتر شوند. اما اکنون ۳۰ سال از آن زمان گذشته و اتحادیه اقتصادی اوراسیا و سازمان پیمان امنیت جمعی شکل گرفته است. این سازمان‌ها باید تقویت شوند و روابط با جمهوری‌هایی که با آنها اختلاف داریم، باید ترمیم شود. چنین کارهایی بسیار ضروری است.

منبع: Tass

شماره: ۵۵/۹۹/۲۹۴۴۵ تاریخ: ۹۹/۱۲/۱۴
آگهی مناقصه عمومی یکمرحله‌ای
شرکت خدمات حمایتی کشاورزی
نوبت اول
شرکت خدمات حمایتی کشاورزی وابسته به وزارت جهاد کشاورزی در نظر دارد نسبت به خرید کود میکروبی فسفاته به مقدار ۵ هزار تن از تولیدکنندگان داخلی از طریق برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای اقدام نماید. لذا از متقاضیان دعوت می‌گردد جهت دریافت اسناد مناقصه از روز شنبه مورخ ۹۹/۱۲/۱۶ لغایت پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۹۹/۱۲/۲۴ (۷ روز کاری) با در دست داشتن معرفی‌نامه معتبر وارائه فیش واریزی به‌مبلغ ۵۰۰/۰۰۰ ریال از طریق دستور پرداخت سانتا یا پایا به‌شماره شبا حساب IR-۲۵۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۳۹۷۰۴۰۰۵۷۹۱ و با شناسه واریز سی کارکتری به‌شماره ۳۵۸۰۳۹۷۸۲۲۶۳۵۰۰۶۵۰۰۰۰۰۰۰۰۶ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به‌نام شرکت خدمات حمایتی کشاورزی به نشانی: تهران، خیابان گاندی، کوچه چهارم، پلاک ۱، طبقه ۹، دفترکمیسیون معاملات مراجعه نمایند. ضمناً آخرین مهلت ارائه پیشنهادات حداکثر تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۱/۲۱ به اداره حراست (طبقه هشتم) شرکت واقع در نشانی فوق‌الاشاره می‌باشد.
بازگشایی پاکات پیشنهادی کود میکروبی فسفاته روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۱/۲۲ ساعت ۱۴ در آدرس فوق‌الذکر خواهد بود. یادآوری می‌گردد مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به‌شرح ذیل می‌باشد که به دو صورت پرداخت نقدی و ضمانت‌نامه بانکی قابل ارائه می‌باشد.
مبلغ تضمین برای هرتن کود میکروبی فسفاته ۱۲۷۴۲۵۰ ریال
ضمناً جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانید ضمن تماس با شماره تلفن ۰۲۱۸۴۸۳۱۱۵۶ به آدرس اینترنتی شرکت www.assc.ir و آدرس پایگاه ملی اطلاع‌رسانی مناقصات http://iets.mporg.ir نیز مراجعه فرمایید.
روابط عمومی و امور بین‌الملل و شرکت خدمات حمایتی کشاورزی